

Oğlan ve Kirpi

Çınar BİBER

Ođlan ve Kirpi

Çınar BİBER

Sisli bir sabah, Sam adında bir oğlan bahçesinde diz çökmüş, solucan arıyordu. Kırmızı yağmur çizmeleri ıslak çimende şapır şupur ses çıkarıyor, hardal sarısı yağmurluğu onu kuru tutuyordu. Birden bir hışırtı duydu ve donakaldı. Eski ahşap çitin altında, küçük ve dikenli bir şey minicik bir boşluktan geçmeye çalışıyordu. Sam nefesini tuttu ve izledi.

Bu bir kirpiydi! Yuvarlak kahverengi gövdesi dikenlerle kaplıydı ve sırtına küçük bir yaprak yapışmıştı. Parlak siyah burnu, yeri koklarken seğiriyordu. Sam gülümsedi, ön dişlerinin arasındaki küçük boşluk göründü. "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldadı. Kirpi minik kara gözlerini kırptı ve paytak paytak bahçeye yürüdü.

Sam kirpinin etrafı keşfetmesini izledi. alıların altında homurdanıp duruyor, burnunu yaprak yığınlarına daldırıyordu. Ama bahe kkt ve itte yalnızca bir boşluk vardı. Sam endişelendi. Kirpilerin yiyecek bulmak ve güvenle uyuyacak yer bulmak için ok fazla alana ihtiyacı vardır. "Daha ok patıkaya ihtiyacın var," dedi yumuşak bir sesle. "Sana yardım edeceğim." Komşusu Bayan Patel'i bulmaya koştı.

Bayan Patel bahçesindeydi, üzerinde lavanta rengi bir hırka ve bahçe eldivenleri vardı. Gümüş grisi saçları düzgün bir topuz yapılmıştı. Sam ona kirpiden ve fikrinden bahsetti. "Çitlerimize küçük boşluklar açarsak, kirpi bahçeden bahçeye geçebilir," dedi. Bayan Patel sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Ne harika bir fikir! Hemen yapacağım."

Bayan Patel bahçe makasını aldı ve çitine düzgün küçük bir boşluk açtı. "İşte," dedi. "Artık kirpi beni ziyaret edebilir." Sam'in yüzü aydınlandı. "Teşekkür ederim!" Diğer komşulara haber vermeye koştu. Bazıları meşguldü, bazıları emin değildi. Ama Sam sabırlı ve nazıktı. Kirpilerin salyangoz ve sümüklü böcek yiyerek bahçelere nasıl yardım ettiğini anlattı.

Sıradaki komşu Bay Okafor'du. Uzun boylu ve geniş omuzluydu, üzerinde yeşil iş tulumu ve kırmızı bir şapka vardı. İlk başta kuşkuluydu. "Çitimde bir boşluk mu?" dedi. "Başka hayvanlar da girmez mi?" Sam başını salladı. "Sadece küçük bir boşluk, alçaktan. Güvenli, söz veriyorum." Bay Okafor kısa sakalını kaşıdı. "Peki, küçük adama yardım edecekse, yaparım."

Bay Okafor alet kemerini ve küçük bir testere getirdi. Dikkatlice ölçtü ve hepsinin en düzgün boşluğunu açtı. "İşte oldu," dedi gururla. "Mükemmel küçük bir kapı." Sam ellerini çırpı. "Harika!" Bayan Patel herkese limonata getirdi. Daha çok komşu, neler olduğunu görmek için dışarı çıktı. Sam'in fikrini dinlediler ve yardım etmeyi kabul ettiler.

Komşular tek tek çitlerine küçük boşluklar açtılar. Bazı boşluklar yuvarlak, bazıları kare, bazıları da tam bir kirpiye göreydi. Herkes birlikte çalıştı, sohbet edip güldü. Sam'in yeşil kanvas çantası aletler ve sicimle doluydu. Kendini gerçek bir düzenleyici gibi hissetti. Günün sonunda bahçeler gizli bir patika gibi birbirine bağlanmıştı.

O gece kirpi, Sam'in çitindeki yeni boşluğu kokladı. İçinden sıyrıldı ve paytak paytak Bayan Patel'in bahçesine yürüdü. Sonra bir boşluk daha buldu, bir daha. Çalıların altını keşfetti, böcekler ve solucanlar buldu. Bu büyük bir maceraydı! Kirpinin küçük burnu yol gösteriyordu ve yürürken dikenlerindeki yaprak hışırdıyordu.

Kirpi patikalarıyla ilgili haber yayıldı. Daha çok komşu yardım etmek istedi. Onlar da çitlerine boşluklar açtılar. Kısa süre sonra bütün sokak minik kapılarla birbirine bağlandı. Sam bütün boşlukların haritasını çizdi ve kopyalarını komşularına verdi. "Artık hepimiz kirpinin yolculuklarını izleyebiliriz," dedi. Herkes küçük ama önemli işleriyle gurur duydu.

Birkaç hafta sonra Sam harika bir şey gördü. Kirpi bir arkadaş getirmişti! İki kirpi birlikte çitin altında homurdanıyordu. Sonra üç! Komşular izlemek için toplandı. Bayan Patel gülümsedi. "Küçük boşluklarımız büyük fark yarattı," dedi. Bay Okafor başını salladı. "Kendi boşluğumu açtığım için memnunum. Yıllardır yaptığım en iyi şey."

Sam küçük deęişikliklerin bile yaban hayatına yardım edebileceğini fark etti. Kocaman bir park ya da büyük bir çit yapmasına gerek yoktu. İyilikle ve takım çalışmasıyla yapılmış birkaç küçük boşluk, kirpiler için güvenli bir patika yaratmıştı. Kirpilerin artık keşfedecek birçok yeri, komşuların da yeni arkadaşları vardı. Sam içinin ısındığını hissetti, bir güneş ışığı gibi.

Kirpi ailesi büyüdü. Yavru kirpiler, yani kirpicikler, boşluklardan yuvarlanıp geçiyordu. Komşular onları izlemeye bayılıyordu. Dışarıya su kapları koydular ve bahçelerinin güvenli olduğundan emin oldular. Sam bir kirpi kuralları listesi yazdı ve herkesle paylaştı. "Sümüklü böcek ilacı yok ve her zaman biçmeden önce kontrol et," diye yazdı. Komşular kurallara seve seve uydu.

Bir akşam Sam defteriyle çitin yanına oturdu. Bir kirpinin bir boşluktan sıyrılıp yan bahçede gözden kayboluşunu izledi. Küçük bir fikrin herkesi nasıl bir araya getirdiğini düşündü. Kirpinin keşfedecek koca bir bahçeler ağı, komşuların da yeni bir topluluk duygusu vardı. Sam dişlerinin arasındaki boşluğu gösteren gülümsemesiyle gülümsedi. Güzel bir gündü.

Bayan Patel bir tabak bisküviyle geldi. "Kendinle çok gurur duymalısın, Sam," dedi. "Bize yaban hayatına nasıl yardım edileceğini gösterdin." Sam başını salladı. "Hep birlikte yaptık," dedi. Bay Okafor da onlara katıldı. "Kirpi senin gibi birine sahip olduğu için şanslı," dedi. Sam çitteki küçük boşluğa baktı. "Bence şanslı olan biziz," diye yanıtladı.

O günden sonra bahçeler hayatla doldu. Kirpiler özgürce dolaştı ve komşular çitlerin üzerinden birbirlerine el salladı. Sam, iyilikle yapılan küçük değişikliklerin büyük fark yaratabileceğini biliyordu. Ve ne zaman dikenli küçük bir ziyaretçi görse, bir kirpiye yardım ettiği ve bütün bir sokağı bir araya getirdiği o günü hatırlıyordu.